

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

56. Qui in confessione Paschatis omisit aliqua peccata per oblivionem, & postea statim de illis recordatur, quæritur, an teneatur illa statim confiteri; vel possit dimittere ea usque ad confessionem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

quenti fieri debet, sicut si ante tres etiam menses fuisset confessus.

6. Ceterum consequenter ad nostram sententiam videtur dicendum, hanc confessionem videri sufficere pro hoc anno; præceptum enim solum est de confessione semel in anno facienda; ergo hoc eodem anno non tenetur ad aliam; alioquin si deberet confessiones etiam præteritas recompenfare, obligaretur aliquis ad confitendum quater in anno pro tribus annis præteritis, quibus non est confessus. Unde ipse Suarez n. 5. fatetur in sententia computante annum à Januario ad Decembrem, ut nos computamus, ita consequenter esse dicendum.

7. Objicies, quod procul dubio ab hoc homine exigetur confessio novo anno sequenti; alioquin excommunicabitur de novo. Respondetur, excommunicabitur, (ut dixi) pro defectu communionis, quæ quidem Paschate sequenti de novo debetur, & ad quam prærequiritur nova confessio, si habet conscientiam peccati mortalis: si hanc autem conscientiam non habet, non debet confiteri, etiam si nunquam fuisset antea confessus, nedum si confessus jam fuit.

8. Et mihi, ut verum fatear, non videtur improbabile quòd quis unica confessione satisfaciat obligationi anni præteriti, & præsentis, cum usu receptum videatur, ut qui multis præcedentibus annis non est confessus, unicam in sequentibus annis faciat confessionem.

RESOL. LV.

An qui in Paschate non adimplevit præceptum confessionis, teneatur primo quoque tempore confiteri? Et an qui non est confessus in periculo mortis, cum haberet conscientiam peccati mortalis, teneatur postea quam primum confiteri, quia præceptum confessionis eo tempore obligat propter periculum damnationis? Ex p. 3. tr. 4. Res. 129. aliàs 130.

§. 1. Affirmativè respondent communiter Doctores, & ita docet Navarrus cap. 21. n. 45. Henriquez lib. 4. cap. 4. n. 6. Valentia tom. 4. disp. 7. q. 9. punct. 4. Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 36. sent. 4. n. 2. Layman in Theol. mor. lib. 5. tr. 6. cap. 5. n. 8. Coninch de Sacram. disp. 5. dub. 8. n. 63. Nugnus in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 6. art. 5. diff. 6. Fagundez pr. 2. lib. 1. cap. 4. n. 16. & Villalobos in Summa, tom. 1. tract. 9. diff. 28. n. 8. ubi sic ait: [El que no se confesó el año, está obligado à confessarse luego despues, y mientras mas lo dilata, mas peca.] Et ratio est, quia tempus Paschale, veluti implendi præcepti terminus propositus, non est ad obligationem finiendam.

2. Sed licet hæc opinio sit probabilior, ut bene notat Filiucius tom. 1. tr. 7. cap. 4. n. 55. tamen ipse n. 54. negativam sententiam probabilem putat. Primò, ob auctoritatem DD. Secundò, quia præceptum affirmativum determinatè obligat pro aliquo tempore, licet intra illud violetur, tamen eo transacto non obligat amplius, ut præceptum jejuni, Horarum Canonicarum, Missæ, &c. Confirmatur, quia sic homo continuò peccaret, quando non confiteretur. Ita Filiucius, qui, ut dixi, probabilem hanc sententiam putat, quam absolute tenent Sylvester verb. Eucharistia 3. q. 15. D. Antoninus p. 2. tit. 9. cap. 9. §. 3. Tabiena verb. communicare, n. 10. Megala in 1. part. lib. 5. cap. 3. n. 13. Valentia tom. 4. disp. 7. quest. 8. punct. 4. ver. Tom. I.

quartum est, & alij, Unde secundum hanc sententiam, qui ob inopiam Confessarij, vel ob aliam causam rationabilem non implevit debito tempore præceptum annualis confessionis, dicendum est de illo, qui ex culpa in Paschate minime confessus fuit, licet (ut diximus) contrariam sententiam probabiliorè esse existimem.

3. Notandum est etiam hæc obiter contra Henriquez lib. 4. c. 4. n. 5. eum, qui non est confessus in periculo mortis, cum haberet conscientiam peccati mortalis, non teneri postea quamprimum confiteri. Ita Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 5. sect. 2. punct. 4. num. 28 quia præceptum confessionis eo tempore obligat propter periculum damnationis, sed sublato periculo mortis, dictum periculum damnationis abest. Ergo.

Sup. hoc infra in Res. 168. §. No. tandum hæc.

RESOL. LVI.

Qui in confessione Paschatis omisit aliqua peccata per oblivionem, & postea statim de illis recordatur, quaritur, an teneatur illa statim confiteri, vel possit dimittere usque ad confessionem anni sequentis? Ex p. 3. tr. 4. Res. 123. aliàs 124.

§. 1. Sotus distinguit, & ait hoc posse fieri dupliciter. Primo, quia peccata sciuntur quando homo confitetur, & omittuntur ex justa causa. Secundò, quia illa peccata fuerunt oblita. Si primo modo fiat, ait, quòd tenetur homo cum primùm potest illa peccata confiteri. Si verò secundo modo fiat, adhuc distinguit, quia si oblivio fuit culpabilis, tenetur hinc itatim confiteri illa peccata; si verò fuit inculpabilis, non est talis obligatio. Hæc Sotus apud Nugnum in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 6. art. 5. diff. 6. qui ipsius sententiam rigorosam vocat, sed probabilè.

Sup. hoc primo modo in Res. seq. & in aliis ejus anterior. & pro secundo modo, inferias in Res. 144. §. Secundo probari. & seq.

2. Apponam, etiam hic opinionem Medinae in sum. lib. 1. c. 14 §. 41. ubi sic allerit: [Si los pecados que se le olvidaron se le acuerdan dentre del mismo año, en que se confesó, está obligado à confessarlo antes que el año se acabe, porque el precepto le obliga à que ceda año se confesó una vez de todos los pecados, que se le acordaren acuerdase de dos, ò tres luego está obligado à confessarlos. Pero si era y a pasado el año quando se le acordó de los pecados, que antes havia hecho y se le havian olvidado en la confession del año pasado, no está obligado à confessarse luego de ellos, basta que los confesó quando se confesare para cumplir con aquel año presente en que está.] Ita Medina.

3. Verum protius existimo absolute dicendum sine ulla distinctione, posse talia peccata non confiteri, usque ad confessionem sequentis anni. Et ita docent Villalob. in sum. tom. 1. tr. 9. diff. 28. n. 7. Sylvius in addit. ad 3. p. q. 6. art. 5. quaritur 3. in fine. Io. de la Cruz in direct. p. 2. de sacram. Pœnit. q. 3. dub. 2. concl. 3. Layman in Theol. mor. lib. 5. tr. 6. c. 8. n. 13. Filiuc. tom. 1. tr. 7. cap. 3. n. 57. Victoria in sum. n. 137. Fagundez pr. 7. lib. 1. c. 4. n. 17. Suar. tom. 4. disp. 36. sect. 4. n. 6. Tolet. lib. 3. c. 8. n. 1. Sylvest. ver. confessio 1. n. 3. Navarr. c. 2. n. 10. & alij, quia Ecclesia obligat tantum ad confitenda omnia peccata commissa illo anno, quantum memoriæ occurrunt, adhibita sufficienti diligentia, sed qui taliter confessus est, satisfacit præcepto. Ergo non tenetur iterum confiteri.

